

РЕШЕНИЕ

№ 41942

гр. София, 15.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 18.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **9273** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „К Комерс 2019“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С. срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ №Р-222112100518-091-001 от 10.05.2022г., издаден от Д. К.-орган, възложил ревизията и от М. Г. -Н. – ръководител на ревизията, поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт (РАПРА) № П- 22221122117250-003-001/30.06.2022г., потвърдени с РЕШЕНИЕ №1187/01.08. на Директора на Дирекция ОДОП, с който са установени задължения за ДДС за данъчен период от 01.10.2019г. до 31.07.2021г. в общ размер от 145 660,45лв. и са начислени лихви от 27 060лв..

По изложените в жалбата съображения –се моли да се уважи същата. Твърди се, че с РА е установено ДДС за внасяне в размер на 185 636.99лв. при деклариран от лицето ДДС за внасяне в размер на 13 527,73лв.. Касае се за непризнати доставки от доставчиците - „СИКС БГ“ ЕООД в размер на 5 125лв., „ДЖИ АЙ ЕС ДЖИ“ ЕООД в размер на 59 405,14 лв., „АГРО ГРУП 2020“ ЕООД в размер на 12 195лв., „КЕРАМИК ЛУКС“ ЕООД в размер на 9 860 лв., „КГ - ФРУТ“ЕООД в размер на 40 632,68лв., както и „ТЕХНОЕУРОПА“ ЕООД в размер на 8 205,60 лв. с предмет на доставки покупки на стоки - строителни скелета, стълби и други. Твърди се, че са допуснати съществени нарушения, изразяващи се в това, че събраните доказателства не са били преценени правилно. Едностранчиво са изтъкнати отделни обстоятелства и е даден превес на косвени аргументи, на които е придадено значение, каквото в ЗДДС липсва. От друга страна, се счита, че е налице процесуално бездействие от страна на органа на приходите при установяване на спорните факти и обстоятелства, тъй като ревизиращият екип е контактувал единствено със счетоводителя на дружеството и то по телефон и имейл като не е осъществен контакт с управителя и

упълномощено лице. Подчертава се, че не е съобразено, че към момента на извършване на спорните доставки всички фирми контрагенти на „К КОМЕРС 2019“ ЕООД са били регистрирани по ЗДДС, издали са данъчни фактури със съответните реквизити, извършени са плащания, съответните фактури са осчетоводени и дружеството е ползвало данъчен кредит. Всички фактури са отразени в съответните дневници за покупки по месеци и при поискване от проверяващият орган са предоставени заверени копия. Ненамирането на адреса на доставчика – не може да бъде основание за отказ. Конкретно за „КГ - ФРУТ“ ЕООД и за „КЕРАМИК ЛУКС“ ЕООД, –се твърди, че търсенето на управител или упълномощено лице е извършено формално, без спазване на всички изисквания относно посещение на декларирания адрес. Допълва се, че макар в дневника за продажби на „КЕРАМИК ЛУКС“ ЕООД да не е отразена фактура [ЕГН]/31.12.2019г., то периода на проверката не е разширен, за да се установи, че в дневника за продажби е налице вписване на фактурата в по-късен период. Също за фактурата от „ТЕХНОЕУРОПА“ ЕООД № [ЕГН]/29.12.2019г. не е осчетоводена в съответният месец, като същата е осчетоводена в м.10/21г. Подчертава се, че и 2-те фактури са с отметка плащане по банков път, поради което не е трябвало да се търси плащане по каса. Касателно фактурите, издадени от „СИКС БГ“ ЕООД –няма плащане плащания по касов път, тъй като е отразено плащане по банков път. Не се оспорва и че „АГРО ГРУП 2020“ЕООД не е намерено на адреса и фактурите не са отразени в дневника за продажби, но не е направена проверка в следващ данъчен период, за да се установи отразяване на съответните данни в по-късен период. За следващия доставчик „ДЖИ АЙ ЕС ДЖИ“ЕООД –също е посочено, че има формално търсене на адреса, фактурите са отразени с изключение на фактура № [ЕГН]/27.07.2021г., но отново се визира, че няма данни за проверка в следващ данъчен период, за да се установи отразяване на съответните данни в по-късен период. Прави се извода, че е изпълнено условието по чл. 71, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, свързано с притежаването на данъчен документ -фактура от страна на прекия доставчик, поради което неправилно е отказано правото на ДК. Подчертава се, че неправилно не са кредитирани частните документи представени от РЛ, който имат доказателствена сила относно удостоверените в тях обстоятелства. Прави се позоваване на практиката на СЕС- т. 53 от мотивите на решение от 19 септември 2000г., постановено по дело С-454/98, СЕС.

С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.К.. Претендират се разноски.

Ответната страна чрез юрк.Й. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 11.08.2022г. по отношение на решение №1187 от 01.08.2022г. е в срок, поради което следва да с разгледа по същество. Не са налице корекции на декларираните от лицето резултати по ЗДДС за данъчни периоди м.01.2020г. и м.08.2020г, поради което жалбата на страната пред ответника е оставена без разглеждане с решението. В тази част същото не се оспорва и не е предмет на спора, за което с определенията за насрочване е указано, ако се оспорва да се заяви.

По процедурата се установи следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия ЗВР №2222112-1005181 -020-001/10.09.2021г., издадена от Ш. А. С., на длъжност началник сектор в отдел „Ревизии“ при ТД на НАП - В., съгласно заповед №1685/31.08.2021г., в качеството на заместник на Д. Б. К., на длъжност началник сектор в отдел „Ревизии“ при ТД на В., е възложено извършването на ревизия на „К КОМЕРС 2019“ ЕООД. Първоначалната ЗВР е изменена със Заповед за изменение за заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) №Р-22221121005181-020-002/16.12.2021г. и ЗИЗВР №-22221121005181-020-

003/14.01.2021г., издадени от Д. Б. К.. Срокът за извършване на ревизията е 14.02.2022г.. Посочено е, че Ш. А. С. и Д. Б. К. са оправомощени със Заповед №3ЦУ-ОПР-9/21.05.2021г. издадена от изпълнителния директор на НАП, Заповед №3-ЦУ-1659/05.05.2021г. и Заповед №3-ЦУ-2872/10.09.2021г., издадени от заместник-изпълнителния директор на НАП. Ревизията е възложена за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчните периоди от 01.10.2019г. до 31.07.2021г..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221121005181-092-001/11.04.2022г., по отношение на който не е подадено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221121005181-091-001 /10.05.2022г. издаден от Д. Б. К., на длъжност началник сектор в отдел „Ревизии“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията и М. П. Г. - Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията.

С РА е установен ДДС за внасяне в размер на 185 636,99 лв. при деклариран ит лицето ДДС за внасяне в размер на 13 527,73 лв. Разликата произтича от: допълнително начислен данък общо в размер на 10 237,03 лв.; - непризнат данъчен кредит общо в размер на 135 423,42 лв. и - лихви за просрочие общо в размер на 27 060лв.

На основание чл.133, ал.3 от ДОПК е издаден РАПРА №-22221122117250-003-001/30.06.2022г., с който е коригирана допуснатата техническа грешка в РА -погрешно отразена в колона 10 таблица 1 на РА сума за приспадане - 4 424,13 лв. за м. 07.2021г.. Посочено е, че РАПРА не е предмет на оспорване, поради което извършената поправка е посочено, че няма да бъде предмет на самостоятелно разглеждане.

В хода на ревизията, с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, са извършени процесуални действия подробно описани в констативната част па изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

Установено е, че основната дейност на задълженото лице през ревизираните периоди е разносна търговия на промишлени стоки - скелета за строителство, елементи за тях, различни видове стълби и др. Тези процесуални действия са описани подробно в РД. Приобщени са доказателства в хода на предходните проверки на „К Комерс 2019“ ЕООД: с Протокол №Р-2222112]005181-ППД-001/17.11.2021г. са присъединени документите по проверка за периода от 01.10.2019г. до 29.02.2020г., приключила с издаването на Протокол №П-22220320053998-073-001/09.07.2021г.; с Протокол №Р-22221121005181-ППД-002/18.11.2021г. са присъединени документите по проверка за периода от 01.03.2020г. до 30.06,2020г. приключила с издаването на Протокол №П-22220320145158-073-001/24.03.2021г. и с Протокол №Р-22221121005181-ППД-003/18.11.2021г. са присъединени документите по проверка за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2020г., приключила с издаването на Протокол №П-22221121049298-073-001/28.07.2021г..

Посочено е, че на „К КОМЕРС 2019“ ЕООД са връчени три искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/, с които са изискани всички, счетоводни, банкови и търговски документи, ведно с придружителни доказателства, потвърждаващи реалността на извършените и получените доставки, в това число с второто искане изрично са посочени спорните доставчици: „СИКС БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ДЖИ АЙ ЕС ДЖИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „АГРО ГРУП 2020“ ЕООД с ЕЖ[ЕИК], „КЕРАМИКС ЛУКС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЮГ - ФРУТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ТЕХНОЕУРОПА“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. В отговор са представени документи, подробно описани в РД.

В хода на ревизията е констатирано наличие на основания за Извършване на корекция на декларираните от ревизираното лице данни по отношение- на извършените от него доставки и начисления данък. Проверката на счетоводните записвания е установила несъответствия на

номерацията на издадените фактури. При извършена справка в информационната система на НАП са отразени фактури в дневниците за продажби на други регистрирани по ЗДДС лица, издадени от ревизираното дружество и е констатирано наличие на такива, които РЛ е включило в дневниците си за продажби. Също така –по част от фактурите с установено разминаване в данъчната основа и начисления данък с отразените данни в отчетния регистър на дневник-продажби към справката декларация по ЗДДС.

При изследване на данните от регистрираните фискални устройства – е констатирано, че РЛ е получило суми от клиенти, за които не са издадени фактури и е начислен ДДС. Същите са били осчетоводени в съответния данъчен период по счетоводните сметки от група 50 „Парични средства“ и по сметка 411 „Клиенти“.

По повод установеното, ревизиращите органи са отбелязали, че при настъпило данъчно събитие по реда на чл. 25 от ЗДДС и на основание чл. 86 от ЗДДС данъчно задълженото лице е следвало да начисли дължимия данък, който от своя страна да участва при определяне на резултата за периода. Доколкото това не е сторено от страна на ревизираното дружество, то на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, органите по приходите са изчислили, че „К КОМЕРС 2019“ ЕООД дължи допълнително ДДС за следните периоди:

- за данъчен период м. 11.2019г. в размер на 1 633,40 лв.;

- за данъчен период м. 12.2019г. в размер на 5 326,80 лв.;

- за данъчен период м. 06.2020г. в размер на 13,33 лв.;

- за данъчен период м. 02.2021г. в размер на 3 046,83лв.;

- за данъчен период м. 04.2021г. в размер на 216,67лв.

- за данъчен период м. 02.2020г. са начислени лихви за отразена в следващия данъчен период фактура №[ЕГН]/14.02.2020г..

Съгласно констативната част на РД/РА по отношение на декларираните покупки и данъчният кредит е установено, че през ревизирания период „К КОМЕРС 2019“ ЕООД е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури за доставка на стоки, издадени от следните доставчици: „СИКС БГ“ ЕООД в размер на 5 125,00 лв., от „ДЖИ АЙ ЕС ДЖИ“ ЕООД в размер на 59 405,14 лв., „АГРО ГРУП 2020“ ЕООД в размер на 12 195,00 лв., „КЕРАМИК ЛУКС“ ЕООД в размер на 9 860,00 лв., „КГ - ФРУТ“ ЕООД в размер на 40 632,68 лв., „ТЕХНОЕУРОПА“ ЕООД в размер на 8 205,60 лв..

Посочено е. че предметът на доставки по тези фактури е покупки на стоки - строителни скелета, стълби и други.

По данни от информационната система на НАП ревизиращите органи са направили констатации, че процесите фактури са включени в отчетните регистри по ЗДДС на съответните доставчици. В хода на ревизията самото ревизирано лице е представило копия на спорните фактури, ведно с доказателства за разплащане - фискални бодове и разпечатка, от счетоводна сметка 304 „Стоки“ за заприходяването им.

Във връзка с горното ѝ за изясняване реалността на доставките по спорните фактури и респективно установяване наличието на основания за приспадане на претендирания данъчен кредит по тях, ревизиращият екип е извършил насрещни проверки на посочените дружества. Изготвените искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. Според направените констатации в протоколите от проверката, дружествата, на които исканията са връчени по особения ред, предвиден в чл. 32 от ДОПК, не са представили изисканите документи.

Въз основа на анализа на събраните доказателства е формирано становище, че по така оформените счетоводни документи и записи „К КОМЕРС 2019“ ЕООД и неговите доставчици

целят да въведат в заблуждение за наличие на реално извършени стопански операции, които всъщност не са осъществени и по този начин ревизираното лице се е възползвало от благоприятни правни последици, в случая - право на приспадане на данъчен кредит. Аргументите в подкрепа на този извод са изведени въз основа на липса на доказателства, налични и при двете страни за кадрова, материална и техническата обезпеченост на доставките.

В тази връзка е посочено, че не само преките доставчици, но и жалбоподателят не предоставят съпровождащи доставките доказателства, които да идентифицират стоките по вид, страна на произход, заявки, документи за транспортирането им, за чия сметка е осъществено, данни за лицата, извършили товаро-разтоварните дейности и др.

За удостоверяване възможностите на предходните доставчици са извършени насрещни проверки, в хода на които е установено, че това са дружества с прекратена регистрация по ЗДДС. Изготвените ИПДПОЗЛ са били връчени по реда на чл. 32 от ДОПК и изисканите документи не са били представени. По данни от информационната система на НАП не е било установено, че към датите на издаване на фактурите посочените преки доставчици са разполагали със стоките, които да бъдат предмет на последваща продажба към ревизираното дружество.

Подчертано е, че за нито един от доставчиците не са установени доказателства за наличие на транспортни средства за превоз. По спорните фактури, издадени от посочените доставчици от РЛ са представени доказателства за плащане по касов път или въобще не са представени такива.

Предвид установеното, органите по приходите са заключили, че по процесиите фактури не може да бъде доказано наличие на реални доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и възникване на данъчно събитие по чл. 25, ал. 2 от ЗДДС. В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, във връзка с чл. 6 от ЗДДС, на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 135 423,42 лв. по всички фактури, издадени от „СИКС БГ“ ЕООД, „ДЖИ АЙ ВС ДЖИ“ ЕООД, „АГРО ГРУП 2020“ ЕООД, „КЕРАМИК ЛУКС“ ЕООД, „КГ Ф.“ ЕООД и „ТЕХНОЕУРОПА“ ЕООД.

Вследствие допълнително установените задължения за ДДС на „К КОМЕРС 2019“ ЕООД и на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите и такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ), ревизиращият екип е начислил лихви за забавено плащане в общ размер на 27 060 лв.

С оглед изложеното – е издаден РА.

РА е обжалван, но е прието, че не се сочат доказателства и жалбата е неоснователна. Посочено е, че съдържащите се по преписката документи в своята съвкупност не могат да обосноват извод за извършването на реални доставки, тъй като изискванията за признаване правото на приспадане на данъчен кредит са посочени в чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, като най-същественото от тях е наличието на реално осъществена доставка по смисъла на чл. 6/9 от ЗДДС. В този смисъл е и практиката на СЕС -Решение от 29.04.2004г. по дело С-152/02, видно от което „правото на приспадане трябва да бъде упражнено по отношение на данъчен период, през който са изпълнени двете условия, изисквани от тази разпоредба (чл. 18, ал. 2 от Шестата директива), а именно: стоките да са били доставени или услугите - извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критериите, определени от конкретната държава-членка, може да се счита за служещ за фактура“. Ако доставките са извършени, то както доставчикът, така и получателят трябва да притежават доказателства за това изпълнение. За изпълнението трябва винаги трябва да се представят от лицата достатъчно убедителни доказателства (Решение № 2208 от 15.02.2013г. постановено по адм. дело № 14260/2012г. по описа на ВАС).

Маркирано е, че на РЛ е тежестта да докаже, че доставките са извършени именно

от тези икономически субекти. Видно от мотивите на Решение №5099 от 07.05.2015г. постановено по адм. дело №9634/2014г. по описа на ВАС, за претендиращото данъчно предимство задължено лице е бремето да установи с убедителността на пълното доказване осъществяването на правно релевантните факти. Такава е и практиката на СЕС по преюдициални запитвания. Съгласно т.4 от диспозитива на Решение от 06.09.2012 г. подело C-324/11 на СЕС, Gabor Toth, принципът на данъчен неутралитет допуска националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали самият издател на фактурата е извършил въпросната сделка. В заключението на Генералния адвокат по дело C-439/04 A. Kittel е посочено, че държавите-членки могат да сметат като участник в измама данъчно-задължено лице, което приспада ДДС. посочен във фактура, за която той знае или би трябвало да знае, че е изготвена неправомерно, а именно, защото не отговаря на реално извършена доставка. Такъв оператор поема риска да бъде въввлечен в документна измама, при която няма доставка, а просто движение на фактури.

Подчертано е, че е необходимо да се съпоставят и обсъдят всички събрани доказателства и установените въз основа на тях факти и обстоятелства. В практиката си ВАС многократно е имал повод да се произнесе по въпроса досежно наличието на доставка, като факт от обективната действителност и като такъв, подлежащ на пряко установяване с документи. За разлика от него липсата на доставка не подлежи на пряко доказване. Такъв извод може да бъде направен само след обстоен анализ и преценка на други установени факти и обстоятелства и след като се съобразят видът и характерът на обективизирането с фактури търговски сделки. По смисъла на мотивите и диспозитива на Определение от 15.07.2005 г. на СЕС по дело C-159/14г. „КОЕЛА - Н“ ЕООД, отделни установени при ревизията факти и обстоятелства не представляват сами по себе си обективни данни, достатъчни, за да се заключи, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане на ДДС, е част от данъчна измама, но са данни, които следва да бъдат взети предвид при общата преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства.

Прието е, че в конкретния случай, издателите на акта са обсъдили събраните в хода на ревизията доказателства и са съобразили обстоятелствата от съществено значение за правилното решаване на спора. В резултат на това са формирани обосновани изводи за липса на доказателства за реално извършени доставки, а именно такива, удостоверяващи, че доставчиците са разполагали със стоки от същия вид и количество като фактурираните, съхранението и транспортирането на стоките, физическото предаване на получателя й заприхождаването Им. Взети са предвид и служебно установените такива по данни от информационната система на НАП.

Прието е, че по пътя на насрещно доказване не са оборени изводите на органите по

приходите. Позоваването, от страна на жалбоподателя на съдебна практика не води до други изводи, тъй като това не може замести необходимостта от съвкупна преценка на събраните в хода на ревизията доказателства. Подчертано е, че едно от основните задължения на регистрираните по ЗДДС лица е воденето на подробна счетоводна отчетност, която дава възможност за определяне на задълженията по ЗДДС — чл. 242 от Директива 112/2006, възприет с разпоредбата на чл. 123 от ЗДДС. Редовната и подробна счетоводна отчетност се сочи от СЕС като гаранция за предотвратяване на злоупотребата с право - т. 64 на решение на СЕС от 20 .06.2012 г. по обединени дела C-80/2011 и C-142/2011г..

Подчертано е, че доставчиците не са представили изисканите по реда на ДОПК документи и обяснения във връзка с доставките. Няма данни за стоковия поток и предходните доставчици, по отношение на доставките на стоки, както и изпълнението, необходимият за това ресурс, и предаването на резултата от свършената работа - по отношение на услугите.

Визирано е, че жалбоподателят също не е представил аналитична счетоводна отчетност, която да удостовери без съмнение наличността на конкретните стоки /материали/, предмет на спорните фактури и изписването им. Приложена е единствено разпечатка за отразяването им по счетоводна сметка 304 „Стоки“, но няма данни същите стоки да са били продадени/изписани. Поради това, няма възможност да се установи своевременното заприхождаване и изписване при продажбата им чрез дебитиране и съответно - кредитиране на съответната материална сметка. Не са представени и документи за транспортирането на стоките.

Подчертано е, че документи не са представени от нито един от спорните контрагенти и така не може да се установи какви количества от процесните стоки са закупени и какви количества от тях са продадени. Не са представени договори, описи и/или приемо-предавателни протоколи, а както се сочи в жалбата „сделките се осъществяват чрез устни договорки“. Тъй като не са представени документи от изброените преки доставчици, не може да се проследи и счетоводното отразяване при тях. Не е представена и обратна ведомост за периода. От жалбоподателя не са представени и документи за транспортирането на стоките, търговски обект или място от което са закупени, фактури за транспорт или пътни листа. Липсват е данни кои са лицата, извършили товаро-разтоварните дейности по доставките на стоки.

Посочено е, че в подкрепа на извода за фиктивност на процесните сделки са и получените от информационните масиви на НАП данни относно спорните доставчици. Видно от информационната система на НАП 5 от всички 6 дружества, с изключение на „ТЕХНОЕУРОПА“ ЕООД са deregистрирани по ЗДДС на основание чл.176 от закона, всички са с рисков профил или техните контрагенти са включени в масив „Риск“ и същите не се намират на адрес за кореспонденция. Не подават ГДД по чл. 92 от ЗКПО.

По доводите за по-късното отразяване на фактура- е посочено, че по силата на чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС, при безспорно установено наличие на данъчно събитие, на датата на възникването му данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение за регистрираното лице да го начисли. В този случай, съгласно разпоредбата на чл. 86 от ЗДДС, регистрираното лице има задължение да издаде данъчен документ, в който да посочи данъка на отделен ред, да включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справката-декларация за **този данъчен период** и да посочи документа в дневника си за продажби за същия период. Доколкото това не е сторено от ревизираното лице, то органите по приходите правилно и законосъобразно са начислили допълнителен размер на дължим ДДС.

С оглед изложеното е отхвърлена жалбата от ответника с потвърждаващото решение.

С определението за насрочване №8616 от 03.11.2022г. на л.112- на страните е указана доказателствената тежест и по конкретно на жалбоподателя за това - да установи дали доставчиците са имали капацитета да изпълнят фактурираните доставки. Разполагали ли са със стоките, как са транспортирани и от кого, от кого са разтоварени. Изрично е указано да се представят приемо-предавателни протоколи, договори –обстоятелства, чиято липса е констатирана в решението на ответника.

В съдебното производство са представени писмени доказателства от ответника с молба на л.176 във връзка с компетентността на органа, както и са изслушани основно –л.263 и допълнително заключение от вещото лице Б. на л.302, които съдът кредитира. Видно от основното заключение на вещото лице - доставчиците са подавали редовно справки-декларации по ЗДДС и Дневници за покупки и продажби. В констативно съобразителната част са изложени подробно вида, количеството и стойността на доставките по доставчици и фактури, както и начина на плащане. От информацията съдържаща се в представените по преписката и намиращи се в делото счетоводни и други документи експертизата не може да установи осъществяване на последващи облагаеми доставки.

Видно от допълнителното заключение - за дан. период м.11.2019г. е подадена СД с резултат ДДС за внасяне от 1 983,04лв. като с РД и РА е направена корекция в посока увеличение по фактура № 00 ..279/25.11.2019г., издадена от РЛ на „Леонардо А“ ЕООД, отразена с по-малка стойност. Също за дан. период м.12.2019г. е подадена СД с резултат ДДС за внасяне 1 725,74лв. във връзка с фактура №0...291 от 03.12.2019г. на „Техноуропа“ ЕООД, която не е отразена в дневника за продажби, както и през следващите дан. периоди до м.02.2022г.. За фактура №00463 от 08.06.2020г. с ДДС 201,83лв., издадена отново на „Техноеуропа“ЕООД е посчено, че е отразена с по-малка стойност. Следващата точка от СЕ дава отговор за сумата от 15 234,15лв., която е продажби без начислен

ДДС, за което е начислен такъв, както и за сумата от 1083,33лв., която е преведената сума за скеле на ЕТ „Булинг Емил Босев“ без да има фактура. Посочено е от вещото лице, че в дневниците за продажби и СД за периода м.19.2019г. не е отразена фактура №0....5915 от 29.12.2019г., издадена на жалбоподателя от „Техноеуропа“ ЕООД, която е осчетоводена м.10.2021г.. Също за фактура №10.....0701 от 31.12.2019г., издадена от „Керамик лукс“ ЕООД е посочено, че не е отразена в дневниците за продажби и СД за м.12.2019г.. Вещото лице е направило извода, че не може да се установи дали има съответствие между декларираните приходи по подадени ГДД за 2019г. и 2020г. от доставчиците „Техноеуропа“ ЕООД и „Керамик лукс“ ЕООД и декларираните обороти от кл.01 на подаваните СД по ЗДДС. При депозиране на това заключение в с.з. на 19.09.2025г. – по въпроси на процесуалния представител на оспорващия –л.310-вещото лице е пояснило, че има ППП и стокови разписки, но в тях няма стойност, а има само количества. Стойностите са във фактурите.

Следователно от ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

По възражението за нищожност на РА. Същото не се споделя.

Видно е, че ревизията е започнала със Заповед за възлагане на ревизия ЗВР №2222112-1005181 -020-001/10.09.2021г.-папка 2, издадена от Ш. А. С., на длъжност началник сектор в отдел „Ревизии“ при ТД на НАП – В.. В заповедта е посочено, че същият я е издал като заместник, съгласно заповед №1685/31.08.2021г., на Д. Б. К., на длъжност началник сектор в отдел „Ревизии“ при ТД на В.. В тази връзка на л.314 по искане на оспорващия по делото е представена Заповед №36-776 от 30.08.2021г., с която на Д. К. като Началник сектор в Дирекция „Контрол“ ѝ е разрешен отпуск на 10.09.2021г.. Следователно правилно при условията на заместване на Ш. А. С. е възложено извършването на ревизия на „К КОМЕРС 2019“ ЕООД. Не се споделя възражението на адв.К. на л.317, да не се кредитира тази заповед, защото към нея нямало молбата за отпуск. Правопораждащият факт следва от заповедта за отпуск за трети лица. Има или не писмено искане е непротивопоставимо като съображение на трети лица, след като по силата на заповедта за отпуск служителът не се е явил на работа /т.е. потвърдил е искането си за отпуск/ и е ползвал отпуска си. Релевантното е, че на посочената дата К. е била в отпуск и е била замествана законосъобразно като отпуска ѝ е бил разрешен на основание Заповед ЗЦУ-СПР-11 от 12.02.2020г. т.4 на ИД на НАП за директорите на ТД на НАП. Последващите заповеди за изменение на ЗВР са издадени от Д. К. като Началник сектор.

Във връзка с компетентността трябва да се съобразят и писмените доказателства на л.177, представени от юрк.Й.. Те касаят промените в чл.12, ал.6 от ДОПК от 01.01.2021г. и възможността на ИД на НАП да определя органи по приходите, за които не са приложими правилата за компетентност по чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК и които могат да осъществяват правомощията си по чл.12, ал.1 от ЗНАП независимо

от компетентната териториална дирекция. В тази връзка е заповед РД-01-287 от 10.05.2021г. на л.186 видно от която по т.5 Д. К. –началник сектор "Ревизии" в отдел "Ревизии" към Дирекция Контрол при ТД на НАП-В. вкл. и по т.4 Ш. А. С. са определени за такива служители, за които чл.7, ал.1 и чл.8 от НАП не се прилагат т.е. могат извън териториалната компетентност на ТД на НАП- В., да осъществяват тези правомощия. В същата заповед т. II изрично Ш. А. С. е определен за лице, което да замества Д. К. при нейното отсъствие. Във връзка с териториалната компетентност и липсата на нищожност е и ТР №3 от 26.06.2025г. по т.д. №2/24г.. Следователно налице е компетентност на първо място на Ш. А. С. да замести Д. К. и на второ място на същата да възложи ревизията. Следва да се има предвид, че същите издатели на РА –Д. К. /възложител на ревизията/ и М. Г. –Н. /извършила ревизията/ са издали и ревизионни актове от същия период напр. РА от 19.04.2022г. предмет на адм.дело №4061/21г. на АССГ оставено в сила с решение по адм.дело №10417/24г. на ВАС, VIII о.

Следователно РА е издаден съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК от възложилото ревизията лице /което се установи, че има компетентността за това – териториална и при условията на заместване/ и от ръководителя на ревизията, поради което се касае за валиден ИАА.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. Относимите факти правилно са установени. Не се споделя възражението в жалбата, че доказателствата са тълкувани превратно като на едни е даден превес за сметка на други, както и че формално са търсени доставчиците. На жалбоподателя е указана доказателствената тежест изрично с определението за насрочване и какви писмени доказателства трябва да представи, които не са представени. Страната е имала възможност да установи, че издалите фактурите доставчици са имали техническата, кадрова и материална обезпеченост да направят доставките, както е указано, но същата – се е ограничила само с твърденията, че има фактури, плащане и това е достатъчно.

Изложените твърдения касаят изводите по съществото на спора:

Общите обстоятелства, необорени в производството, за всичките доставчици касаят това, че няма данни за кадрова, материална и техническата обезпеченост на доставките. Същите, както и жалбоподателят не предоставят съпровождащи доставките доказателства, които да идентифицират стоките по вид, страна на произход, заявки, документи за транспортирането им, за чия сметка е осъществено, данни за лицата, извършили товаро-разтоварните дейности и др. Няма и договори, ППП. По данни от информационната система на НАП не е било установено, че към датите на издаване на фактурите посочените преки доставчици са разполагали със стоките, които да бъдат предмет на последваща продажба към ревизираното дружество. За нито един от доставчиците не са установени доказателства за наличие на транспортни средства за превоза. За 5 от всички 6 дружества, с

изключение на „ТЕХНОЕУРОПА“ ЕООД – е видно, че са deregистрирани по ЗДДС на основание чл.176 от закона, всички са с рисков профил или техните контрагенти са включени в масив „Риск“ и същите не се намират на адрес за кореспонденция. Не подават ГДД по чл. 92 от ЗКПО, както и не са намерени на адресите.

Отделно от това, макар фактурите да са осчетоводени при оспорвания, то той не е представил аналитична счетоводна отчетност, която да удостовери без съмнение наличиостта на конкретните стоки /материали/, предмет на спорните фактури и изписването им. Приложена е единствено разпечатка за отразяването им по счетоводна сметка 304 „Стоки“, но няма данни същите стоки да са били продадени/изписани, поради което няма възможност да се установи своевременното заприхождаване и изписване при продажбата им чрез дебитиране и съответно - кредитиране на съответната материална сметка.

Към тези обстоятелства се допълва и установеното от СЕ. Видно от основната на л.263 доставчиците са подавали редовно СД по ЗДДС и са отразени фактурите в дневниците за покупки и продажби. Така например доставчика „КГ Фрут“ ЕООД е издал 21 фактури за 2020г. и 2021г., които в заключението на вещото лице са описани вкл. и плащанията в брой, с касов бон за някои и **за други с отразено плащане по банков път, без да има такова, също за 2 фактури няма плащане** - №1..140 от 10.02.2021г. и №1..141 от 11.02.2021г.. В.л. е посочило за този доставчик, че по сметка 501 „плащане в лева“ – само за 2020г. са отразени фактурите. Видно е, че тези фактури имат за предмет- основно елементи за скеле и стълби, както и въже, патрон за брава, дюбел, тиксо , верига и т.н.. Следва да се има предвид, че тези данни във връзка с плащането и осчетоводяването - не са и били спорни, тъй като са установени в РД –стр.14 от същия.

Съдът конкретно на фона на изложеното от вещото лице - съобразява за този доставчик и установеното от органите по приходите, че няма данни за произход, заявки, документи за транспортиране, за чия сметка е осъществено, данни за лицата, извършили товаро-разтоварните дейности /за което има жалбоподателят и указания в съдебното производство/, доставчиците, не са открити на адреса, deregистрирани са след издаването на фактурите. Изводът, който се прави, че от 21 фактури- за 2 няма никакво плащане, за 7 е отразено плащане по банков път, за което в.л. установява, че не е направено /както и е установено в РД/. За останалите 11 фактури за 2020г. е отразено и осчетоводено плащане в брой, като за 1 фактура за 2021г. е отразено плащане в брой, но не е посочено в сметка 501. Дори да имаше плащане по всичките, това не установява реална доставка от този доставчик. Трябва същият да има капацитета за осъществи доставката – да е закупил съответния предмет на доставката или да разполага със същия преди това- да има склад, да има данни как тези стълби и скелета са транспортирани, с какво и от кого, дори и преди това да няма информация за предоговорни отношения -заявки, избор на този доставчик и т.н.. Видно е, че този доставчик има едно лице по трудово

правоотношение на длъжност сервитюр /РД л.12 от същия/, няма други лица на граждански правоотношения, няма имущество, освен 1 т.а. до 02.10.2020г., има 1 ФУ за обект „Плодове зеленчуци“ [населено място]. Следователно –няма никаква кадрова и техническа обезпеченост за доставките. Също така видно от самите фактури – папка 2/3 лист 115 -няма индивидуализация на предмета. Напр. по фактура №1..047 от 31.10.2020г. е посочено само „елементи за скеле“, по фактура №1..017 от 28.10.2020г. „стълба“ – няма данни каква -еднораменна, двураменна, разтегателна, размер, производител, от какъв материал и др.. Също „стълби“ по фактура №1...048 от 21.11.2020г.- 62 бр. стълби по 96лв. отново липса на индивидуализиращи елементи. Следователно и по фактурите, за които е установено плащане в брой има неясен предмет. По останалите фактури от 2021г. също-например по фактура №1...134 от 03.02.2021г. на л.125-папка приложение- „острилка за тръби, пана за окачен таван, дамаска за мебели, кожа черна винилна“ и т.н., патрон за брава. В тази фактура вече има частична индивидуализация- стълба 2 м. /фактура от 01.02.2021г./№1-...133./, въже 100м., 1 верига цинк Ф5 мм.. Следователно с малки изключения - предметът не е индивидуализиран. Тези факти от ответника правилно са ценени в своята съвкупност и макар РЛ да не отговаря за доставчика това, че същият не се намира на адреса по време на ревизията, че не представя документи, то за отношенията между страните следва да има някаква обективна следа, а подобна в правния мир няма. Зад фактурираните доставки не стои реална стопанка операция и няма как РЛ да не е знаело за това, поради което правилно е отказано право на ДК за тези фактури от този доставчик.

Също за доставчика „Керамик лукс“ ЕООД издал 1 фактура №1..0701 от 31.12.2019г. с предмет „стока“ ДО 49 300лв. и ДДС 9860лв.- не е спорно установеното в РД - няма адрес, посочен от дружеството по справка от СО, район „С.“ л.15 от РД, има 2 лица по трудови правоотношения на длъжност „продавач консултант“, има 2 бр. л.а и 1 т.а, няма НИ, складове. В.л. в СЕ на л.269-установява, че няма плащане. Не е ясен предмета. Фактурата не е отразена в счетоводството на дружеството -не е отразена в дневниците за продажби и СД за м.12.2019г. /допълнително СЕ/. При тези данни обосновано е отказано право на ДК. За следващия доставчик- „Техноеуропа“ ЕООД, издател на 2 фактури №0...5915 от 29.12.2019г. с ДО 39 750лв. и ДДС 7 950лв. и фактура №3..07 от 10.12.2020г. с ДО 1278 и ДДС 255,6лв. и двете с предмет „стока“ важи същото за липсата на индивидуализация на предмета, поради което не може да се проследи последваща доставка, което се установява от в.л., също само частично плащане. Макар да има 4 лица по трудови правоотношения, с 3 ФУ за магазини за текстил и склад –това не е достатъчно, за да се направи извода дали е доставило предмета на доставката, тъй като не е ясно какъв е той. За 2019г. има некоректна СД по чл.92 ЗКПО, за 2020г. също. Видно от доп.СЕ – в дневниците за продажби и СД за периода м.19.2019г. не е отразена фактура №0....5915 от 29.12.2019г., която е осчетоводена

м.10.2021г.. Споделят се доводите на ответника, че съгласно разпоредбата на чл. 86 от ЗДДС, регистрираното лице има задължение да издаде данъчен документ, в който да посочи данъка на отделен ред, да включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справката-декларация за **този данъчен период** и да посочи документа в дневника си за продажби за същия период –т.е отразяването на фактурата в друг период, води до непризнаване на правото на ДК. За всичките фактури от този доставчик трябва да се има предвид, че не са представени никакви документи от РЛ –транспортни, ППП и т.н. вкл. и в съдебното производство, поради което правилно и за този доставчик е отказано правото на ДК.

За доставчика „Сикс БГ“ЕООД, издател на 3 фактури отново с неясен предмет „стока“ важи изложеното –не може да се проследи последваща доставка, вещото лице установява, че няма плащане. Дружеството не е намерено на адреса, въпреки че едноличният собственик без наследници на същото е починал преди ревизията. Няма лица по трудови или граждански правоотношения, с регистрирано 1 ФУ, за периода има доставки само от „ОУК Айлънд“ЕООД с предмет покупка на стоки и разходи за услуги. Не може да се проследи какво е доставено, поради което и след като няма плащане, самото осчетоводяване на фактурите – не води до извода за реално на доставката. Съдът споделя извода в РА за отказ на ДК в общ размер на 5125лв.

Също за доставчика – „Агро груп 2020“ ЕООД - издател на 8 фактури отново с бланкетен предмет „стока“, общо с ДО 60 975лв.-съдът намира, че правилно е отказано ДДС в размер на 12 195лв., тъй като за нито една от фактурите няма данни за плащане /видно и от закл. на вещото лице/, макар да не е спорно, че има 3 лица по трудови правоотношения, има 3 ФУ за павилиони и склад, но няма имущество и л.а.. Не е спорно, че фактурите са осчетоводени, но това не е достатъчно, поради което съдът напълно споделя изводите в РД и РА.

За доставчика „Джи Ес Джи“ ЕООД, издател на 35 фактури с предмет „стока“-основно елементи за скеле и стълби, но видно е от закл. на вещото лице, че не може да се установят последващи доставки. Има плащане, както е отразено. Не е спорно осчетоводяването, но за състава това и по изложените вече съображения не е достатъчно. Дружеството не е намерено на адреса, не са представени документи, за този доставчик има РА №Р-22221121004415—091-001 от 25.03.22г., която обхваща и периода на процесните фактури без м.07.2021г. няма имущество, работещи лица, няма активни банкови сметки, 1 ФУ. Без справки декларации по чл.92 от ЗКПО за 2019г.,2020г., както и за 2021г..Следователно обосновано е отказано право на ДК от 59 405,14лв..

Следователно като краен извод се налага констатацията, че правилно на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, във връзка с чл. 6 от ЗДДС, на ревизираното лице е отказано правото на приспадане йа данъчен кредит в общ

размер на 135 423,42 лв. по всички фактури, издадени от „СИКС БГ“ ЕООД, „ДЖИ АЙ ВС ДЖИ“ ЕООД, „АГРО ГРУП 2020“ ЕООД, „КЕРАМИК ЛУКС“ ЕООД, „КГ Ф.“ ЕООД и „ТЕХНОЕУРОПА“ ЕООД. За сумата на отказа обосновано са и начислени лихви като акцесорно задължения върху търсената главница.

Правилно е установено, че се дължи допълнително ДДС за следните периоди:-за данъчен период м. 11.2019г. в размер на 1 633,40 лв.;-за данъчен период м. 12.2019г. в размер на 5 326,80 лв.;

-за данъчен период м. 06.2020г. в размер на 13,33 лв.;-за данъчен период м. 02.2021г. в размер на 3 046,83лв.;-за данъчен период м. 04.2021г. в размер на 216,67лв.-за данъчен период м. 02.2020г. са начислени лихви за отразена в следващия данъчен период фактура №[ЕГН]/14.02.2020г.Тези констатации се потвърждават от допълнителното заключение на вещото лице. Напр. за дан. период м.11.2019г. е подадена СД с резултат ДДС за внасяне от 1 983,04лв. като с РД и РА е направена корекция в посока увеличение по фактура № 00 ..279/25.11.2019г. издадена от РЛ на „Леонардо А“ЕООД, но отразена с по-малка стойност. Също за дан.период м.12.2019г. е подадена СД с резултат ДДС за внасяне 1 725,74лв. във връзка с фактура №0...291 от 03.12.2019г. на „Техноуропа“ ЕООД , която не е отразена в дневника за продажби.

Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт (РАПРА) № П- 22221122117250-003-001/30.06.2022г. обосновано е издаден на основание чл.133, ал.3 от ДОПК като с него е коригирана допусната техническа грешка в РА -погрешно отразена в колона 10 таблица 1 на РА сума за приспадане - 4 424,13 лв. за м. 07.2021г., което е правилно.

Следователно жалбата е неоснователна и трябва да се отхвърли. Следва да се присъди на ответника юрк.възнаграждение от 11 534,37лв. изчислено по чл.7, ал.2, т.5 от Наредба 1/2004г..

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на „К Комерс 2019“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С. срещу Ревизионен акт №Р-222112100518-091-001 от 10.05.2022г., издаден от Д. К.-орган, възложил ревизията и от М. Г.-Н. – ръководител на ревизията, поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт (РАПРА) № П- 22221122117250-003-001/30.06.2022г., потвърдени с РЕШЕНИЕ №1187/01.08. на Директора на Дирекция ОДОП, с който са установени задължения за ДДС за данъчен период от 01.10.2019г. до 31.07.2021г. в общ размер от 145 660,45лв. и са начислени лихви от 27 060лв..

ОСЪЖДА „К Комерс 2019“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] да заплати на НАП юрк.възнаграждение от 11 534,37лв.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия:

Съдия: